

ZÁKONY, NAŘÍZENÍ, VÝNOSY A VYHLÁŠKY.

Bytová péče.

Zákon ze dne 26. listopadu 1930, č. 166., kterým se prodlužují a doplňují zákony, týkající se bytové péče.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, ve znění zákona ze dne 27. března 1930, č. 30 Sb. z. a n., která byla prodloužena § 1 zákona č. 30/1930 Sb. z. a n. do 30. listopadu 1930, prodlužuje se se změnami uvedenými v §§ 2 až 6 do 31. prosince 1931.

§ 2.

(1) Ustanovení § 1, odst. 2., doplňuje se tímto ustanovením:

»20. potřebuje-li pronajimatel bytu v domě, jehož vlastnictví nabyt nejmeně dva roky před podáním návrhu na výpověď, pro sebe nebo pro své ženaté nebo vdané dítě nutně, protože nemá jeden nebo druhý dostatečného bytu vlastního, a neoctne-li se nájemník výpovědi neb opatřením dostatečného bytu jiného v hospodářské tísní. Ustanovení tohoto nelze užítí, má-li pronajimatel nebo jeho dítě, v jehož prospěch se dává výpověď, dostatečný byt vlastní nebo má-li ve svém domě v obci dostatečný byt, nepodléhající ustanovením tohoto zákona. Byla-li z tohoto důvodu dána výpověď z jiného bytu v témže domě, nelze ho po dobu platnosti tohoto zákona již užítí. Tohoto výpovědního důvodu lze užítí pouze na místnosti užívané k účelům bytovým.«

(2) V ustanovení § 1, odst. 3., vkládají se za slova »z důvodů uvedených v odst. 2. pod č. 10. až 16.« slova »a 20.«

§ 3.

Ustanovení § 9, odst. 1. a 2., doplňují se tímto ustanovením:

»3. od 1. března 1931

u místností užívaných k výdělečné činnosti, které nejsou částí bytu,

na částku nepřevyšující základní nájemné o 190%, jde-li o střední provozovny,

na částku nepřevyšující základní nájemné o 340%, jde-li o velké provozovny.«

§ 4.

Ustanovení § 9, odst. 4., bude zníti takto:

»1. Nájemníku, kterému byla podle posledního předpisu vyměřena podle zákona o přímých daních daň důchodová z důchodu dani podrobeného přes 60.000 Kč, může býti z bytů a jednotlivých částí bytu zvýšeno nájemné od 1. prosince 1930 na částku nepřevyšující základní nájemné,

nemá-li nájemník více nežli dvě nezaopatřené děti, o 350%,

má-li tři nezaopatřené děti, o 325%,

má-li čtyři nebo více nezaopatřených dětí, o 300%.

2. Nájemníku, kterému byla podle posledního předpisu vyměřena podle zákona o přímých daních daň důchodová z důchodu dani podrobeného přes 45.000 Kč, může býti z bytů a jednotlivých částí bytu zvýšeno nájemné od 1. března 1931 na částku nepřevyšující základní nájemné,

nemá-li nájemník více nežli dvě nezaopatřené děti, o 240%,

má-li tři nezaopatřené děti, o 215%,

má-li čtyři nebo více nezaopatřených dětí, o 190%.

3. Nájemníku, kterému byla podle posledního předpisu vyměřena podle zákona o přímých daních zvláštní daň výtěžková z ryzího výtěžku dani podrobeného přes 250.000 Kč, může býti z místností užívaných k výtěžkové činnosti v ústředí, které nejsou částí bytu, zvýšeno nájemné od 1. prosince 1930 na částku nepřevyšující základní nájemné o 350%. U cizozemských společností pokládá se za ústředí jejich sídlo v tuzemsku podle platných ustanovení daňových.

4. Rozhodným je poslední předpis, který nabyl právní moci, leč by dani podrobený důchod (ryzí výtěžek) podle pozdějšího předpisu, který nenabyl ještě právní moci, byl nižší. Vyměřovací úřady jsou povinny k dotazu soudu sdělit, zda dani podrobený důchod (ryzí výtěžek) nájemníkův podle rozhodného posledního předpisu převyšuje částku uvedenou pod č. 1. až 3. či nic.

5. U místností pronajatých státu, zemím, okresům, obcím a jejich podnikům jest obecně přípustno zvýšení nájemného od 1. března 1931 na částku nepřevyšující základní nájemné o 340%.«

§ 5.

(¹) Ustanovení § 10, odst. 1., se doplňuje tímto ustanovením:

»e) při ukládání daně činžovní na rok 1931 dalších 20% základního nájemného.«

(²) Ustanovení § 10, odst. 2., platí také pro vyměřování dávek vybíraných na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) za rok 1931.

§ 6.

Na rok 1931 nelze obecní přírážky k dani činžovní zvýšiti nad 200%, byť i sazby obecních přírážek, přípustné podle všeobecných ustanovení, byly vyšší.

Čl. II.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, která byla prodloužena zákonem ze dne 27. března 1930, č. 31 Sb. z. a n., do 30. listopadu 1930, prodlužuje se do 31. prosince 1931.

Čl. III.

Účinnost ustanovení §§ 1 až 16 zákona ze dne 11. července 1928, č. 118 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče, prodlužuje se do 31. prosince 1931.

Čl. IV.

§ 1.

V ustanovení § 2, odst. 1., zákona ze dne 10. dubna 1930, č. 45 Sb. z. a n., o stavebním ruchu, nahrazují se slova »31. března 1931« slovy »31. prosince 1931«.

§ 2.

V ustanovení § 32 zákona č. 45/1930 Sb. z. a n. nahrazují se slova »31. prosince 1931« slovy »31. prosince 1932«.

§ 3.

Částka 350.000.000 Kč, uvedená v ustanovení § 39 zákona č. 45/1930 Sb. z. a n., zvyšuje se na 650.000.000 Kč.

Čl. V.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1930.

Čl. VI.

Provést tento zákon náleží ministru sociální péče spolu s ministry spravedlnosti, financí, vnitra a veřejných prací.

Čl. VII.

Ministru sociální péče se ukládá, aby sestavil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil znění zákona č. 44/1928 Sb. z. a n., jaké vyplývá ze změn, předsevzatých zákonem č. 30/1930 Sb. z. a n. a tímto zákonem.

Živnostenská inspekce.

Dohoda mezi ministerstvem sociální péče a presidiem ministerské rady ze dne 18. března 1930, č. 1132/III/0-30, týkající se prohlídek státních tiskáren živnostenskými inspektory.

Čl. 1. Státní tiskárny, ač nepodléhají ustanovením živnostenského řádu a živnostenského zákona, podrobují se dobrovolnou dohodou dohledu živnostenskými inspektory, ustanovenými podle zákona ze dne 17. června 1885, č. 117 ř. z., resp. podle zák. čl. XXVIII. z r. 1895; příslušným jest živnostenský inspektor, v jehož dozorčím okrese státní tiskárna leží.

Čl. 2. Živnostenští inspektoři mají při prohlídkách státních tiskáren přiblížeti k zařízení na ochranu života a zdraví dělnictva, k zaměstnávání dělníků, denní pracovní době a periodickým přestávkám mezi prací, vedení seznamů dělníků a zavedení pracovních řádů, k mzdovým výplatám a pracovním výkazům; mají eventuálně dáti podnět k úpravě zařízení a opatření, případně navrhnouti jejich změny. Dohlídce živnostenských inspektorů nejsou podrobeny záležitosti, týkající se personálu státních tiskáren, jakožto státních zaměstnanců, poněvadž záležitosti ty upraveny jsou předpisy státními, o jejich zachování pečují a rozhodují jen nadřízené státní úřady.

Čl. 3. Zvláštní pravidla a ustanovení ve státních tiskárnách zavedená budou živnostenským inspektorátům oznámena. Tito jsou oprávněni navrhnouti potřebné změny těchto pravidel a ustanovení ředitelstvím dotčených závodů vrchnímu inspektorátu státních tiskáren. Dosažená již dohoda mezi ministerstvem sociální péče a předsednictvem ministerské rady (Tiskovým odborem) v příčině prací přes čas a v neděli zůstává i nadále nezměněně v platnosti.

Čl. 4. Po ohlášení se, příp. legitimování, jest živnostenskému inspektorovi dovoliti správou tiskárny, jež má býti prohlédnuta, vstup do všech pracoven a jiných, dělnictvu k používání vykázaných místností. Správc tiskárny jest ponecháno na vůli, aby živnostenského inspektora při jeho inspekci provázela, příp. zástupcem dala doprovázeti. Živnostenskému inspektorovi budiž dáno každé jím žádané vysvětlení.

Čl. 5. Živnostenský inspektor je oprávněn vyslýchati veškeré osoby v tiskárnách zaměstnané.

Čl. 6. Shledá-li živnostenský inspektor při prohlídce tiskárny závady, jichž odstranění považuje za nutná nebo žádoucí, má správě závodu navrhnouti vhodná opatření.

Na přání správy závodu sepíše se ihned protokol a v případě, že správa tiskárny prohlásí, že není ochotna nebo oprávněna, aby provedla příslušná opatření, má živnostenský inspektor zaslati opis zmí-